

Egy ács nevelt fiának lenni¹

Minden a futással kezdődött; írni kezdtem a kilométereket, aztán az edzések után egy-két mondatot is: *futás közben összefutni valakivel; belefutni a pofonba.*

Amikor közeledtem az 1000 kilométerhez, akkor határoztam el, hogy *ezermondatos* lesz, de gyorsabban futottam, mint írtam, ezért *ezeregyszáztizenegyre* kellett növelnem, hogy utolérjem magam.

Közben kimaradtak évek a futásban, az írásban is; később lassan újratekdttem, és miközben újra gyűltek a kilométerek, egyre inkább fogyni kezdtek a futós mondatok, de akkor ez már egyáltalán nem számított.

*

551. Üresen hagyni egy sort.

553. Suttogva beszélni, hogy a többiek meg ne hallják.

554. A hangodnak lenni, amikor mondod: *ez tetszik, ne hagyj abba, csináld még.*

555. Smárolni egy ismert zenész feleségével.

556. A nap rásüt az arcodra, még jobban kiemelve a szeplőidet, hunyorognod kell, mégis felém fordulsz.

557. Előbb jelentetni meg egy regényt franciául, mint magyarul.

558. Éjjel kettőkor indulni a tengerre halászni.

559. Nagyszülők születési dátumát egy nyári délutánon megtanulni.

¹ Részlet az *Egy ács nevelt fiának lenni* című könyvből, amely a Magvető Kiadó gondozásában jelenik meg 2018 őszén.

560. Egy elhagyott patakra professzionális gátat építeni.

561. Kiállni a *Három Sastoll Próbát* (24 óra egyedül az erdőn, egy kulacs víz és egy szelet kenyér, óránként egy mondat).

562. Megbilincselni egy rablógyilkosság tettesét.

563. Befordulsz a lejtős utcába (Posta köz), a járda tele vadgesztenyékkel, egy apa a fiával papírzacskóba gyűjti, megvárod, amíg elmegy a mentő, futsz tovább, vérzik a lábad, már csak harminc méter, és megdicsér az edződ.

564. Ellopni egy autót, az árából drogot venni.

565. Nyári és téli olimpián is részt venni.

566. A tenger másképpen sós, mint képzelted, mégis belenyalsz újra.

567. A hangosbemondó még utoljára bemondja a neved, sietned kell, különben lekésed a géped.

568. Indiánregényt írni anélkül, hogy láttál volna egy élő indiánt is.

569. Reggel indulok munkába, te már a vonaton ülsz, kicsit késésben vagyok, de ha gyorsan lezuhanyozom, még időben beérhetek; nyitnám ki az ajtót, de a kulcs nincs a szokott helyen, az ajtó zárva, felhívlak, de te nem veszed fel; sokáig nem; nehezen szabadulok.

570. Felhívsz, a helyzethez képest nyugodt a hangod; kezemben a két kulcscsomóval ülök a vonaton, és próbálok magyarázatot találni arra, miért is zártalak be a lakásba; a szomszéd szabadít ki végül, persze elkéstél, amit nagyon nem szeretnek bent; este azért még dühös voltál.

571. Megtartani a fogadalmat, elmondani a szorzótáblát egytől tízig, alig hibázni.

572. Egy esős délutánon fotózni apával a völgyet.

573. Tollal húzni alá mondatokat egy könyvtári(!) könyvben.

574. Levéltárból lopni el iratokat.

575. Elolvasni a régi leveleidet, miközben még köszönni is képtelen vagyok neked.

576. Telefonon adni az instrukciókat, hogy mit csinálj, hogy érezd te is.

577. Autóba ültetsz és hozol haza, sokkal több ez, mint múltó rosszullét, de te bátor vagy, teszed a dolgod; kényeztetsz, neveltetsz, és ami a legfontosabb, nem ijedsz meg.

578. Részeg alvásból arra ébredni a kollégium tágas padlásszobájának közepén, hogy az ajtó mellett valakik szeretkeznek.

579. Bevallani élő adásban, hogy megcsaltad.
580. Amerikában reggelizni, miközben az a bizonyos Supertramp-szám szól.
581. Elhallgatni a részleteket, annyira, hogy a történetből elfogyjon az összes levegő, hogy csak alámerülni lehessen.
582. Félórás csúszással kezdeni el koncertet.
583. *Ki ne mondd, hogy szerelmes vagy belé, mert nyakon csaplak!*, mondod egy barátjának, de nem kapsz feleletet, csak néma fejrázást.
584. Izlandot összekeverni Új-Zélanddal, egy hibáért négyest kapni, utána sírni a végében, ötödikben.
585. Belenézni egy csöbe és fél szemre megvakulni.
586. Megfázni egy temetésen.
587. Gyerek helyett kutyákat tartani.
588. A végsőkhig kicentizni az időt indulás előtt, szinte esélyt se hagyva a hibázásnak.
589. Leül melléd a buszon, és a térdére rakja az esernyőjét, egy idő után érzed, hogy egy esőcsepp végigcsurog a csupasz vádliodon.
590. Meccsen az unalmas félidő után a büfében maradni, onnan hallani a forduló gólját követő őrjöngést.
591. *A cérna nem eszi meg a vállánál*, mondja neked egy pólókészítő, és keresztbe fonja a karját; azt már nem tudod meg, hogy ez igazából jót vagy rosszat jelent.
592. A sarokból újra felnéz az orgonához, és magad sem érted, miért, de váratlanul elpirulsz, pedig tudod, hogy nem láthat meg, szégyen sincs benned, csak egyszerűen keserű lett a szádban a nyál.
593. Rosszalkodni a válóperes tárgyalás alatt.
594. Amerikából kapni ruhákat.
595. Lopott (kórházi) evőeszközöket küldeni az újvilágból az óházába.
596. A múlt és a jelen találkozása..., kezdi olvasni a felújítás részleteit taglaló márványtáblát, nem vagy benne biztos, hogy valóban végigolvassa-e, de amikor körbefordul, úgy érzed, minden apró részletet megvizsgál: a régi barokkos pompa egyetlen hírvivőjét, a szószéket, a puritán, hófehér falakat, a felújított orgonát, a háborúban teljesen megsemmisült ablaküvegek pótlásait.
597. Tudod jól, hogy nem hibázhatsz, mégis remeg a kezed.
598. Az adott pillanatban a leggyorsabb futónak lenni a világon

599. Olimpia alatt háborúzni.

600. Megnyerni a megyei 600 méteres síkfutás első futamát.

*

601. Felrobbantani egy vasúti hidat szilveszter éjjelén.

602. Megváltoztatni egy verssort, *elvtársaim: a kaszaél.*

603. Bajuszt növesztetni.

604. Egyszer egy doboz vajat vinni ajándékba.

605. Unokának elmondani, hogyan készül a birsalmasajt.

606. Éppen pirosra vált a lámpa, amikor meglátlak a túloldalon, a zebrán még átfut egy fiatal pár, a felezővonal környékén leesik a lány papucs, hangosan felnevetnek, de már jönnek az autók, nincs idejük visszamenni érte, aggódva nézik, ahogy többször is átgázolnak rajta, a tekinteted kereselem, de nem veszel észre, éppen bekapcsolod a világítást a bicikliden, amikor felnézel, abban a pillanatban lesz zöld a lámpa, elindulok feléd, mosolyogva integetsz, komótosan kerülöm ki a fiút, aki vigyorogva kapja fel a megviselt papucsot.

607. Hegedűtokba mikrofonállványt rakni, úgy menni el egy zenekari próbára.

608. Elénekelni a Neurotictól a *Brék* című számot egy próbán.

609. Elénekelni a Neurotictól a *Brék* című számot egy koncerten.

610. Kórházba vinni, aki a legfontosabb, aztán naponta a kért teát, a levest és gyümölcsöket; majd gyógyszert csempészni be neki, hogy végre kiengedjék a *börtönből*; utána otthon napokig lustán.

611. Féltékenynek lenni alaptalanul is.

612. Ráállni és megdöbenni, hogy nem a várt számot mutatja a mérleg, végiggondolni később, miből jöhetett össze a sok felesleg.

613. Meglocsolni az elutazott családtag virágait.

614. Felborítani egy nagyobb cserepet, benne a bimbózó virággal.

615. Többet inni, mint amennyit kellene, nem tudni tartani a kontrollt, újabb bonyodalmakba keveredni.

616. *Hiszen ezerszer mondtam már!*

617. Megtanulni (apától) nyakkendőt kötni.

618. Elengedett kézzel biciklizni.

619. *A Moncsikáék a tengerparton vannak, de nem akarok ordítani,* kilépek az erkélyre, nézem, ahogy issza a kávéját, és szerinte halkán telefonál.

620. A karácsonyra kapott játékokkal aludni.

621. Idegennek elmagyarázni, hol lehet bélyeget kapni.

622. Jók voltak a színészek, nem kiabáltak, és nem is vették túl komolyan magukat; szerettem, amikor a férj egyszer az asztalnál ülve felnézett és azt mondta: *akinek kitárjuk a szívuinket, annak megmondjuk, hogyan kell minket szeretni.*

623. Szolgálni egy népet.

624. Felboncolni egy zsiráfot.

625. Megfogni egy lány kezét, mert azt mondja a tanító néni.

626. Nem megfordulni az ordibálásra, távolodni a veszélytől, egy kapualjban várni ki, hogy az éjszakában megszólaljanak a szirénák.

627. Kék alapon fehér mintás (Hummel) melegítőt kapni.

628. Népdalokat énekelni egy kihalt országúton.

629. Későn lépni a fékre, elkerülhetetlenné téve a karambolt.

630. Ráhajolni a gyerekekre, hogy élje túl a vonattal való ütközést.

631. Felnőttként új szavakat tanulni, például mi az a *himpér* (málna).

632. A partról nézem őket, a habot a tengerbe ugorva csapatják le magukról, a hajó korlátjának dőlve szárítkoznak, közben rágyújtanak, én is még egyre, egyből utána más az íze.

633. Elrendelni a nyomozást, később kiderül, önmagunk ellen.

634. Zoknikat egy pingpongasztalon párosítani.

635. Az állam hivatalos nyelvére lefordíthatatlan nevet adni a gyerekeknek.

636. Tavasszal indulni el az őszi iskolakezdesre.

637. Tibeti–angol szótárt összeállítani.

638. Honlapokat karbantartani.

639. Késsel kezdeni alkotói korszakot.

640. Pablo Diego José Santiago Francisco de Paula Juan Nepomuceno Crispín Crispiniano de los Remedios Cipriano de la Santísima Trinidad Ruiz Picasso néven megszületni.

641. Gimnáziumi tanárral találkozni külföldön, először és utoljára normálisan beszélgetni vele.

642. Plútónak nevezni egy kuvaszszzerű kutyát.

643. Beengedni a lakásba egy tévéstábot, hogy a tragédia után filmezzenek.

644. Tengerparti sziklából emberi alakokat faragni.

645. A Herceg váratlanul magához hívatott, magánkihallgatásra, éppen lovaglásból tért vissza, az istállókhöz kellett mennem; szűkszavú volt, mindössze annyit közölt, hogy szüksége lesz a szolgálataimra, de csak karácsony után, addig legyen türelemmel, és pihenjem ki magam.

646. Hiába az imára kulcsolt kezek és a térdeplés, nem kegyelmez senkinek.

647. Könyvtárból saját (első) könyvet kilopni.

648. Isten, ha táncol, ki a partnere?

649. Eltávolítani egy még használható szívet egy már halott nő testéből.

650. *Most, hogy elnézem, hányan gyűltünk itt ma össze, kezdi, miközben szúrós tekintetével végigpásztázza a tömeget, azt gondolom, tisztelt hölgyeim és uraim, hogy abelyett, hogy felolvasnám a köszöntőmet, amit előre megírtam, és bizonyára az illetékesek majd el is juttatnak önökhöz, helyette inkább beszélnék egy kicsit erről a szoborról; mély levegőt vesz, aztán nekikezd, ez a szobor nem jó, nem működik, többen felnevetnek és tapsolni kezdenek, az igazgató kétségbeesetten néz a szobrászra, aztán meg az államtitkárra, de a szónok folytatja; nem működnek az arányai, se a dinamikája, ráadásul ez a szobor hazudik, a szobrász szitkozódva hagyja el a dísztribünt, a feleségét szabályosan magával ráncigálja, az igazgató tanácstalanul tárja szét a kezét, amikor az államtitkár a fülébe súg; de legfőképpen semmi köze az ábrázolt személyhez, higgyék el nekem, volt szerencsém ismerni őt; minket most azért hívtak ide, hogy ünnepeljünk, hogy tapsoljunk, de nem ám a barátunknak, hanem nekik, ezt szinte már üvölti, miközben a tribünre mutat; de ebből én, köszönöm szépen, nem kérek, és nagyon remélem, hogy maguk se!*